

בעניין: פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983
ובעניין: יורוקום-תקשורת בע"מ ח.פ. 51-0823164 (בפירוק)

ובעניין: עו"ד עמית אשור – בעל תפקיד בודק בהסדר של
חברת אינטרנט גולד – קווי זהב בע"מ, ח.פ. 520044264
מרחוב דובנוב 10, תל אביב
טלפון: 03-5441417 פקס: 03-4448089; דואל: ashur@nob-law.com (להלן: "הבודק")

ובעניין: עוה"ד פנחס רובין, אמנון לורד ואורי גאון בתפקידם
כמנהלים מיוחדים של יורוקום-תקשורת בע"מ (בפירוק)

עו"ד פנחס רובין בעצמו ועו"ד ממושרד גורניצקי ושות', עורכי-דין
רחוב החרש 20 (מגדל ויתניה), תל אביב 6761310
טלפון: 03-7109191; פקס: 03-5606555

עו"ד אמנון לורד בעצמו ועו"ד ממושרד יגאל ארנון ושות', עורכי-דין
רחוב הלל 31, ירושלים 91000
טלפון: 02-6239300; פקס: 02-6239314

עו"ד אורי גאון בעצמו ועו"ד ממושרד ב. לוינבוק ושות', עורכי-דין
דרך מנחם בגין 52, תל אביב 67137
טלפון: 03-6368888; פקס: 03-6368889 (להלן: "המנהלים המיוחדים")

ובעניין: הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי
באמצעות ב"כ עוה"ד נעמה גור-מס ואח'
מרחוב השלושה 2, תל אביב
טלפון: 03-6899695 פקס: 02-6462502 (להלן: "הממונה")

תאריך הגשה: 31.5.2026

תגובת הבודק לתשובה מטעם המנהלים המיוחדים והבנקים לבקשת הבודק למתן רשות להגשת תביעה נגד חברה בפירוק

בהתאם להחלטת בית-המשפט הנכבד, מתכבד הח"מ, בעל תפקיד בודק שמונה על-ידי בית-המשפט המחוזי בתל-אביב (להלן: "הבודק") להגיש תגובה לתשובה המתוקנת שהגישו ביום 10.5.2026 המנהלים המיוחדים של יורוקום בשם יורוקום ביחד עם הבנקים (להלן: "התשובה המתוקנת").

בית-המשפט יתבקש **להתעלם** מטענות הנוגעות למתן רשות להגשת תביעה נגד הבנקים כיוון שלבנקים אין מעמד בבקשה דנא. הרשות הנדרשת על-פי דין מבית-משפט של פירוק בהתאם לסעיף 267 לפקודת החברות, הינה להגשת תביעה נגד **חברה בפירוק**. לפיכך, הבקשה דנא עניינה רשות להגשת תביעה נגד יורוקום, בעוד הגשת התביעה נגד הבנקים אינה טעונה קבלת רשות מבית-משפט נכבד זה, כיוון שהבנקים הם תאגידיים סולבנטיים.

אשר לטענות בעניין הגשת התביעה נגד יורוקום, הרי שלא מדובר בטענות לעניין מתן רשות להגשת תביעה, אלא בטענות לגופה של התביעה שהגשתה מבוקשת – הסמכות לדון בטענות **לגופה של התביעה** נתונה לערכאה ולמותב שידון בתביעה עצמה. משכך, יש לדחות על הסף את טענות יורוקום וליתן רשות להגשת התביעה נגדה, כמבוקש.

עמית אשור, עו"ד
מ.ר. 45825
עו"ד עמית אשור
בעל תפקיד בודק
בהסדר אינטרנט זהב

ואלו נימוקי התגובה לתשובה :

1. בפתח התשובה המתוקנת נטען כי יש "לדחות על סיפא את הבקשה ולא לאפשר את הגשתה". נקדים ונאמר כי יש לתמוה (בלשון המעטה) מה חוששים המשיבים שיתגלה לו תוגש התביעה נגדם ותתברר לגופה!!
2. נזכיר כי המשיבים דרשו כי הבודק יגיש את נוסח כתב התביעה בטרם הם יידרשו להשיב לבקשה למתן רשות להגשת תביעה נגד יורוקום. הח"מ התנגד לכך כי היה ברור לחלוטין שמרגע שיוגש נוסח כתב התביעה ינצלו זאת המשיבים כדי להפוך את הדיון המקדמי בשאלת הרשות להגשת תביעה לדיון בתביעה לגופה.
3. ואכן, המשיבים "לא עמדו בפיתוי" והגישו תשובה בת 17 עמודים שכולה התנצחות עם הטענות העובדתיות בנוסח כתב התביעה והעלאת גרסה עובדתית נגדית, שמקומה כמובן בכתב ההגנה.
4. אמנם, בית-המשפט הנכבד הורה למשיבים מיוזמתו להגיש תשובה שתעמוד בתקנות ותוגבל ל-5 עמודים (שהוגדלו ל-7 עמודים), וזאת כדי למקד הדיון בטענות למתן הרשות ולא בטענות לגוף התביעה. ברם, גם התשובה המתוקנת לא עוסקת במענה לבקשה אלא בטיעונים שונים ומשונים שבגינה יש לדחות את התביעה.
5. במלוא הכבוד, בית-משפט של פירוק הדין בבקשה למתן רשות להגשת תביעה לפי סעיף 267 לפקודת החברות לא אמור וממילא לא מוסמך להכריע דבר לגופה של התביעה, כולל האם דין התביעה להידחות על הסף. מלוא הסמכויות לעניין התביעה גופה – נתונות לערכאה ולמותב שיזון בה.
6. סמכותו של בית המשפט של פירוק, לפי סעיף 267 לפקודת החברות, הינה סמכות "צרה" ביותר שעיקרה "ניתוב" התביעה לערכאה ולמותב המתאימים לבירור הטענות, על-פי הדין ואמות המידה שנקבעו בפסיקה.
7. כאשר התביעה שמבוקש להגיש היא בגין חוב בר-תביעה, דהיינו חוב שעל-פי הדין ניתן להגיש בגינו הוכחות חוב למפרק, אזי ברירת המחל היא שתוגש הוכחות חוב למפרק ורק במקרים חריגים ייעתר בית-המשפט של פירוק לבקשות למתן רשות לפי סעיף 267 לפקודה (ראו: ההפניות בבקשה למתן רשות מיום 15.12.2025).
8. שונים הם פני הדברים כאשר התביעה שמבוקש להגיש היא בגין חוב שאינו בר-תביעה בפירוק, דהיינו חוב שעל-פי הדין המפרק אינו מוסמך לדון ולהכריע לגביו. למשל, חוב שנוצר לאחר מתן צו הפירוק. במקרים כאלו, "דרך המלך" של הגשת הוכחות חוב למפרק חסומה בפני התובע שכן המפרק אינו מוסמך לדון בתביעה. במקרים אלו, הרשות להגשת תביעות תינתן באופן ליברלי, במיוחד באותם מקרים בהם המשמעות של אי-מתן רשות לפי סעיף 267 היא שלילה דה-יורה ואו דה-פקטו של זכות הגישה לערכאות של התובע, שהינה זכות יסוד חוקתית.
9. למעשה, המשיבים מבקשים לשלול את זכות הגישה לערכאות של עשרות אלפי משקיעים שמאות מיליוני ₪ מכספי החיסכון שלהם ומכספי הפנסיה שלהם ירדו לטמיון עקב הפעולות והמחזלים של המשיבים.
10. בבואו להכריע בבקשה זו מתבקש בית-המשפט הנכבד לשים לנגד עיניו את העובדה כי המשיבים דורשים, בעזרת מצח, לשלול את זכות הגישה לערכאות של רבבות משקיעים שעניינם מיוצג באמצעות הבודק.

א. הרף הנדרש למתן הרשות – נמוך יותר מאשר הרף למחיקה על הסף

11. בהתאם להלכה הפסוקה, "סילוק על הסף של תביעה הוא אמצעי זיוני קיצוני השמור למקרים נדירים בלבד, שבהם שוכנע בית המשפט כי אין כל אפשרות – ולו הקלושה ביותר – שהתובע יזכה בסעד לו הוא עתר אם יוכיח את העובדות להן הוא טוען בכתב התביעה"¹. משכך, על מבקש הסילוק להראות כי התביעה על פניה אינה מגלה "ולו צל של עילה"². הדברים אמורים ביתר שאת כאשר מדובר בסילוק על הסף בדרך של דחייה, שכן דחייה על הסף יוצרת מעשה בית דין וסותמת את הגולל על עילת התביעה. בית המשפט מחויב אפוא לנהוג

¹ רע"א 38862-07-25 רעי משעל נ' לונגשין קונסטרוקשן גרופ קו., אל טי די (נבו 25.9.2025), פסקה 10.
² ע"א 4627/22 מפרקי חברת אגרוסקו חברה לייצוא חקלאי (בפירוק) נ' קוסט פורר גבאי את קסירר (נבו 7.6.2023), פסקה 66.

בבקשות לסילוק על הסף בזהירות רבה ולהשתמש בסמכותו רק במקרים קיצוניים ויוצאי דופן. ככלל, יעדיף בית המשפט שלא לנקוט אמצעי דרסטי של שליחת התובע מעל פניו טרם דיון ענייני בתובענה.³

12. דה-יורה ודה-פקטו המשמעות של דחיית הבקשה דגן שקולה לדחייה על הסף של התביעה, במובן זה שדחיית הבקשה סותרת את הגולל על עילות התביעה של התובעים (אינטרנט זהב ומחזיקי האג"ח שלה – רבבות משקיעים מקרב הציבור). נוכח האמור, הרף שעל הבקשה דגא לעמוד בו כדי לזכות באישורו של בית-המשפט הנכבד הוא **בהכרח נמוך יותר מאשר הרף למחיקה על הסף**, ושקול לרף המקובל בדחייה על הסף. כלומר, על בית-המשפט להניח כי כל העובדות בכתב התביעה יוכחו במסגרת התביעה. תחת הנחה מחמירה זו על בית-המשפט לבחון האם ליתן רשות להגשת התביעה, אם לאו.

13. ייאמר מייד: עיון בנוסח כתב התביעה מגלה על נקלה כי הטענות העובדתיות נגד הנתבעים, אם יוכחו, חוצות ב"אורות מנצנצים" (in flying colors) את הרף הנמוך מאוד הנדרש לשם קבלת הרשות להגשת התביעה.

14. אם יוכח שאכן יורוקום הציגה לבית-המשפט מצגים כוזבים, הסתירה מידע מהותי ופעלה בחוסר תום לב וללא ניקיון כפיים, כמפורט בחלק העובדתי בכתב התביעה – ובית-המשפט הנכבד מצווה להניח כי העובדות כאמור יוכחו – הרי שתעמוד לתובעים עילה תביעה בגין שימוש לרעה בהליכי משפט (ר' פרק ב.1. לתביעה).

15. הוא הדין לגבי העילות של הפרת חובת ההגיינות וחובת תום-הלב, פגיעה בשיקול-הדעת העצמאי של הדירקטורים באינטרנט זהב וסיוע והשתתפות בהפרת חובות אמונים וזהירות של נושאי משרה באינטרנט זהב (העילות מפורטות בסעיפים 264-313 לנוסח כתב התביעה). **אם יוכחו העובדות המיוחסות ליורוקום בחלק העובדתי של כתב התביעה, המובאות בהרחבה יתרה ותוך הפנייה לנספחים הרבים שצורפו לכתב התביעה, הרי שקיים סיכוי סביר, ואף הרבה למעלה מכך, שהתובעים יזכו בתביעתם גם בעילות אלו.**

16. הוא הדין גם ביחס לעילות התביעה בעניין עסקה חריגה בין יורוקום לבין אינטרנט זהב ונושאי המשרה בה, שלא אושרה כדין ולא ניתן לגבי הגילוי הנדרש (סעי' 314-320 לנוסח כתב התביעה) ובעניין האחריות של יורוקום כבעלת שליטה כלפי מחזיקי האג"ח של החברה (סעי' 321-326 לנוסח כתב התביעה). ככל שיוכחו הטענות כי מדובר בהתקשרות בין החברה לבעלת השליטה בה ולמצער יוכח כי לבעלת השליטה היה עניין אישי מנוגד בהתקשרות – **הרי שקיים סיכוי סביר ואף הרבה למעלה מכך שהתובעים יזכו גם בשתי העילות הנ"ל.**

17. משכך – כל עילות התביעה נגד יורוקום עומדות ברף שנקבע בפסיקה. למעלה מן הצורך, נזכיר כי בנוסף לנספחים שצורפו לתביעה יש עדויות שנאספו במסגרת החקירות שערך הבודק, אשר מחזקות את תשתית כתב התביעה.

18. אשר לעילות נגד הבנקים – לא נדרשת רשות מבית-משפט זה כדי להגיש תביעה נגד הבנקים, שהינם תאגידים סולבנטיים ובית-המשפט הנכבד גם לא התבקש ליתן רשות כזו. בכל מקרה, אם יוכחו הטענות העובדתיות המיוחסות לבנקים ולשלוחיהם כמפורט בחלק העובדתי של כתב התביעה, אזי יעמדו לתובעים כל עילות התביעות נגד הבנקים שפורטו בסעי' 327-339 לתביעה, כך שאין כל עילה מבוררת שתביעה זו לא תתברר לגופה.

ב. אף אחת מהפעולות נשוא התביעה לא זכתה לאישור כדין של ביהמ"ש (תשובה ל-ב.1)

19. לטענת המשיבים "העילות הנטענות בתביעה מתייחסות לפעולות שבוצעו ע"י יורוקום, באישור הכנ"ר (מפרק יורוקום), ובהתאם להחלטות בימ"ש שניתנו בבקשות למתן הוראות" – טענה זו חוטאת לאמת ומהווה הטעיה של בית-המשפט הנכבד. יתרה מכך, אפילו היה שמץ של אמת בטענה – אין בה כדי למנוע את בירור עילות התביעה ובכל מקרה הסמכות להכריע בטענות אלו נתונה לערכאה שתדון בתביעה, ולא במסגרת הבקשה דגא.

20. בקיצור האומר, אף אחת מעילות התביעה נגד יורוקום לא מתייחסת לפעולה שאושרה על-ידי הכנ"ר ואו שנעשתה בהתאם להחלטה או הנחיה של בית-משפט נכבד זה.

³ יעקב שקד, סדר הדין האזרחי (פורסם בנבו, 2026), עמ' 238-239.

21. לעניין סיכול עסקת נוימן באמצעות צו מניעה ארעי במעמד צד אחד שהוגש והושג שלא-כדין (פרק ב.1 לתביעה)

21.1. כמפורט בסעיף 262 לכתב התביעה, עילת תביעה זו מבוססת על 3 מקורות אחריות מצטברים – מכוח ההתחייבות של מבקשת הסעד (יורוקום) לפיצוי בגין כל נזק; מכוח עילה עצמאית ונפרדת של שימוש לרעה בהליכי משפט; מכוח עוולת הרשלנות, כאשר בנסיבות דנן קיימת חובת זהירות מיוחדת של יורוקום כלפי אינטרנט זהב: מכוח דיני התברות ומכוח דיני הסעדים הזמניים ודיני היושר הישראליים.

21.2. בית-המשפט הנכבד מופנה לפסיקתו של בית-המשפט העליון ובמיוחד לפסקי-הדין הבאים בהם סוכמה ההלכה – לעניין שימוש לרעה בהליכי משפט: ע"א 8553/19 אלכסנדר אורן בע"מ נ' יהודית כהן (נבו 17.11.2020), דעת הרוב של השופט א. שטיין והמשנה לנשיאה ח. מלצר; לעניין עוולת הרשלנות: רע"א 1565/95 סחר ושרותי ים בע"מ נ' חברת שלום וינשטיין בע"מ [פורסם בנבו, 19.12.2000]; רע"א 4196/93 שפע בר ניהול ושירותים (1991) בע"מ נ' שפע מסעדות ייצור ושיווק ארוחות מוכנות 1984 בע"מ [פורסם בנבו, 27.9.1993].

21.3. וזאת יודגש: בית-משפט נכבד זה (כבי' הנשיא לשעבר השופט בדימי' אורנשטיין וכבי' השופטת לוי-עבודי) לא אישרו מראש ולא אישרו בדיעבד את הפעולות שנקטו על-ידי יורוקום (באמצעות המנהלים המיוחדים), שהן הבסיס לעילות התביעות הנתענות בפרק ב.1 לנוסח כתב התביעה, וגם הממונה לא אישר מראש ולא אישר בדיעבד אף אחת מהפעולות כאמור. אם כבר ההיפך הוא הנכון.

21.4. יורוקום לא פעלה "בדרך המלך" בעת הגשת הבקשה לצו מניעה נגד עסקת נוימן. יורוקום לא פנתה לבית-המשפט הנכבד בבקשה למתן רשות להגשת תביעה וניהול הליך נגד אינטרנט זהב – כפי שהיה עליה לעשות – אלא שהיא הגישה את בקשתה במסגרת תיק הפירוק, כבקשה לסעד זמני במעמד צד אחד, למרות שהסעד שהתבקש לא נגעו לנכס או זכות של יורוקום, אלא לנכס השייך לאינטרנט זהב.

21.5. ודוק: "הנכס" של יורוקום היה מניות אינטרנט זהב, אולם הבקשה לסעד זמני לא התייחסה לעסקה במניות של אינטרנט זהב אלא לעסקה במניות של ביקום, שהן נכס של אינטרנט זהב, שהיא אמונה על ניהולו וקבלת החלטות בעניינו באמצעות האורגנים שלה. אמנם, בית-המשפט הנכבד העניק ליורוקום צו מניעה במעמד צד אחד אך הצו שניתן בוטל מבלי שהתקיים דיון, מבלי שהוגשה על-ידי יורוקום "תביעה עיקרית" שאותה הצו הזמני היה אמור לשרת ומבלי שנקבעו ממצאים מחייבים כלשהם.

21.6. זה המקום לציין כי גם בהחלטתו מיום 27.6.2018, כבי' הנשיא לשעבר השופט בדימי' אורנשטיין לא בחן את הבקשה לצו מניעה ארעי וממילא לא אישר או אישר את צדקת הצו הארעי, שניתן במעמד צד אחד. ונזכיר: בית-המשפט לא התבקש לאשר דבר ביחס לצו המניעה הזמני, אלא שהוגשה לו הודעה לפיה הצו התייתר ועל סמך הודעה זו הצו נמחק. בית-המשפט שיבח את הצדדים על "השכילו להגיע להבנה" והורה כי "נמחקת הבקשה לצו מניעה זמני, בקשה 22" – אך בית-המשפט לא אישר הסכמות כלשהן ולא נתן את אישורו לעסקה החריגה שנערכה ביניהם, שכלל לא הובאה לידיעתו... ואידך זיל גמור.

22. לעניין עילת הפרת חובת ההגינות והחובה לפעול בתום-לב ובדרך מקובלת – בניגוד לנטען על-ידי המשיבות, אין בנמצא כל החלטה שיפוטית או הנחיה של הממונה אשר הרשתה, התירה, הורתה או אישרה ליורוקום (או למנהלים המיוחדים) שלא ליתן "גילוי מלא את כל המידע המהותי שהיה ברשותה", כנטען בסעיף 271 לנוסח כתב התביעה ומפורט בחלק העובדתי ו/או "לפעול מתוך ניגוד עניינים קיצוני ומובהק", כנטען בסעיף 272 לנוסח כתב התביעה ומפורט בחלק העובדתי ו/או לפגוע בשיקול-הדעת העצמאי של הדירקטורים של אינטרנט זהב ולכפות את דעתה של יורוקום "שלא לאשר את הצעת נוימן ותחת זאת לבצע פרוסס נוסף", והכל ללא תשתית עובדתית-ראייתית מינימלית, כנטען בסעיף 277 לכתב התביעה ומפורט בחלק העובדתי. הניסיון להיתלות בהחלטות שניתנו במסגרת מתן צווים ארעיים במעמד צד אחד כדי להכשיר בדיעבד כל פעולה ומחדל של יורוקום הינו חסר שחר כשם שהוא נואל. תברה שנקלעה להליכי פירוק לא "זוכה" לפטור מוחלט מקיום הוראות הדין המהותי אך מחמת שמונו לה מנהלים מיוחדים...

23. לעניין עילות הפגיעה בשיקול-הדעת העצמאי של הדירקטורים, השתתפות וסיוע להפרת חובות נושאי המשרה של אינטרנט זהב – באופן זהה לאמור לעיל, אין בנמצא כל החלטה שיפוטית או הנחיה של הממונה אשר הרשתה, התירה, הורתה או אישררה ליורקום (או למנהלים המיוחדים) לפגוע בשיקול-הדעת העצמאי של הדירקטורים או להשתתף ולסייע להפרת חובות נושאי המשרה של אינטרנט זהב. בחלק העובדתי של כתב התביעה תואר בהרחבה ניגוד העניינים שבו הייתה מצויה יורקום כבעלת שליטה באינטרנט זהב ושבו היו מצויים נושאי המשרה באינטרנט זהב. כמו-כן, תואר ה-*quid pro quo* בין יורקום לבין נושאי המשרה. אם יוכחו עובדות אלו – תעמודנה לתובעים עילות תביעות מבוררות ומבוססות נגד יורקום. כאמור לעיל, אין בנמצא החלטות שיפוטיות או הנחיות של הממונה אשר מכוחן כביכול בוצעו המעשים המיוחדים ליורקום...

24. לעניין ביצוע עסקת בעלי-עניין שלא אושרה כדין – כמפורט בחלק העובדתי של כתב התביעה, מבית-המשפט הנכבד הוסתר כי יורקום, אינטרנט זהב ונושאי המשרה בה הגיעו להסכמות המהוות עסקה חריגה, הטעונה אישורים לפי חוק החברות. ההחלטה מיום 27.6.2018 לא התייחסה לעסקה זו ולהסכמות במסגרתה משאום שאלו כלל לא הוצגו לבית-המשפט. האישור שניתן ליורקום שלא לפעול למכירת מניות אינטרנט זהב למשך 3 חודשים ולכנס אסיפת בעלי מניות שעל סדר יומה מינוי דירקטורים – אינו מעלה ואינו מוריד לעניין עילת תביעה זו כיוון שפעולות אלו לא מהוות חלק מעילת התביעה. בכל מקרה, בעת מתן החלטה זו, בית-המשפט לא היה מודע למלוא ההסכמות שבין יורקום לבין אינטרנט זהב ונושאי המשרה בה ולא התבקש, וממילא לא יכל, לאשרן. בנוסף, אישור כאמור (שלא ניתן) לא מייתר את הצורך בקבלת אישורים לפי חוק החברות או במתן גילוי נאות לפי חוק ני"ע והתקנות לפיו. לסיכום, אין כל החלטה שיפוטית השוללת מראש את עילת התביעה הנ"ל.

25. לעניין עילות התביעה של מחזיקי האג"ח – עילות אלו נסמכות על הפרת דיני ני"ע ושטר הנאמנות לאג"ח. כב' בית-המשפט לא אישר, לא הרשה, לא אישרר ולא הנחה את יורקום (באמצעות המנהלים המיוחדים) להפר את דיני ני"ע ו/או להפר את ההתחייבויות לפי שטר הנאמנות לאג"ח ולא "הכשיר" כל פעולה או מחדל בהקשר זה.

26. אשר לטענת כי חלק מעילות התביעה נגד יורקום דורשות יסוד של חוסר תום-לב – אכן חלק מעילות התביעה דורשות יסוד של חוסר תום-לב (אך לא כולן) והתובעים אכן טענו לחוסר תום-לב מצד יורקום, ואף הרבה למעלה מחוסר תום-לב: שימוש לרעה בהליכי משפט, הטעיה, חוסר ניקיון כפיים, הפרת חובת הגינות, השתתפות וסיוע בהפרת חובת אמונים ועוד. ככל שיוכחו העובדות – ברי כי תעמודנה לתובעים עילות התביעה.

27. אשר לניסיון להסתמך על ההחלטה מיום 30.9.2024 – פשיטא כי אין דין הגנה מפני חקירות כדין מתן פטור גורף ומוחלט מפני אחריות אזרחית לנוזקים, מבלי לערוך בירור עובדתי ומשפטי כדבעי. ודוק: המשיבים לא הצביעו על כל נימוק שבדין שיצדיק ליתן ליורקום חסינות גורפת ומוחלטת מפני תביעות, ללא בירור כלשהו – ההיפך הוא הנכון. תשובת המשיבים רק ממחישה את ההכרח במתן הרשות ובירידה לחקר האמת.

המשיבים עשו שימוש לרעה בהליכי משפט, הפרו את חובת ההגינות ותום-הלב המוגברת החלה עליהם, סייעו והשתתפו בהפרת חובת האמונים וחובת הזהירות שחלה על נושאי המשרה באינטרנט זהב, ביצעו עסקה בניגוד עניינים תוך הסתרתה וללא האישורים הנדרשים והם נושאים באחריות על-פי דיני ניירות ערך למלוא הנזק שנגרם למחזיקי האג"ח. טענות אלו ראויות לליבון ובירור ואין לאפשר לטייח אותן או להסתיר אותן, מאחורי עלה התאנה שהמעשים בוצעו בידי מי שמונו על-ידי בית-המשפט והם כביכול "חסינים" מפני ביקורת.

ג. לביהמ"ש של פירוק אין סמכות לדון בתביעה, בוודאי שלא סמכות ייחודית (תשובה ל-2.ב.)

28. בניגוד לנטען על-ידי המשיבים, סעיף 310 לפקודת החברות אינו חל על עילות התביעה נשוא התביעה דנן.

29. ראשית, הנכס שביחס אליו התיימרה יורקום לפעול – מניות ביקום – אינו נכס של החברה. המדובר בנכס של אינטרנט זהב ולמנהלים המיוחדים ולבית-המשפט של הפירוק אין ולא הייתה סמכות ב"ניהול" נכס זה.

30. שנית, כניסת החברה לפירוק, אינה פוטרת את החברה שבפירוק מהחובות החלות עליה על-פי כל דין, ובכלל זאת מחובת ההגינות המוטלת עליה כבעלת שליטה, מהחובה לפעול בתום-לב ולהימנע משימוש לרעה בהליכי משפט

המוטלת עליה מכוח הדין, מהחובה שלא לפעול בניגוד עניינים ולהימנע מביצוע עסקאות עם חברה בשליטתה או שיש לה בהן עניין אישי שלא על-פי הוראות חוק החברות וחוק נייע והתקנות לפיהם, וכך הלאה. כאשר חברה בפירוק מפירה את חובותיה החוקיות ו/או החוזיות, תוך כדי הפירוק, עומדת נגדה עילת תביעה עצמאית, וזאת מבלי לגרוע מאחריותם האפשרית של בעלי-התפקיד שמונו לה והאפשרות כי גם נגדם תעמוד עילת תביעה. לפיכך, הסמכות לדון בעילות התביעה שפורטו בנוסח כתב התביעה נתונה לבית-המשפט המוסמך עניינית לדון בהן בהתאם לסעדים המבוקשים – במקרה דנן, מדובר במחלקה הכלכלית בבית-המשפט המחוזי.

31. שלישית, לעניין הסעד של הדחיית החוב של הבנקים – גם סעד זה אינו נתון לסמכות ייחודית של בית-המשפט של הפירוק ואין מניעה שיתברר ביחד עם יתר חלקי התביעה נגד יורוקום והבנקים, זאת גם בשים לב כי אין המדובר בסעד היחיד בכתב התביעה (ראה: סעיפים 10-11 לכתב התביעה). בחקשר זה, **בית-משפט נכבד זה אינו מתבקש ליתן לבודק רשות לתבוע את הבנקים, שכן רשות כאמור כלל אינה נדרשת, בהיות הבנקים תאגידיים סולבנטיים.** הרשות המבוקשת לפי סעי' 267 היא אך ורק להגשת תביעה נגד יורוקום, המצויה בפירוק.

32. רביעית, גם אם נניח כי לבית-המשפט של פירוק נתונה סמכות ייחודית או מקבילה לברר את התביעה בעצמו – הרי שסמכות אינה שקולה לחובה, ובית-משפט נכבד זה ודאי מוסמך להורות כי התביעה שמבוקש להגיש אינה מתאימה להתברר בדרך המקוצרת של "בקשה למתן הוראות". לפיכך, גם אם היה ממש בטענות המשיבים לעניין הסמכות, הרי שבמסגרת הסמכויות הנתונות לבית-משפט של פירוק, נכללת גם הסמכות להורות, בהתאם לסעיף 267 לפקודת החברות, כי התביעה דנא תתברר בפני בית-משפט "חיצוני".

ד. התביעה לא התיישנה, לא חל שיהוי בהגשתה והיא אינה "ערעור בתחפושת" (תשובה ל-ב.4)

33. **אשר לטענות ההתיישנות והשיהוי** – מקומן להתברר ככל הטענות לגופה של התביעה בפני הערכה והמותב שידונו בתביעה לגופה, ולא במסגרת בקשה זו למתן רשות. לגופה של טענת ההתיישנות, נשיב בתמצית כי אין להביא במניין ההתיישנות את התקופה שבין הגשת הבקשה לאישור הגשת התביעה (17.6.2025) לבין המועד שבו ניתן האישור (8.12.2025) וכן אין להביא במניין ההתיישנות את התקופה שבין הגשת בקשת הרשות דנא (15.12.2025) ועד להכרעה בה. בנוסף, בשים לב שעד למינוי הנאמן והבודק ביום 1.2.2021, אינטרנט זהב נוהלה על-ידי נושאי משרה שהם שותפים ישירים למעשים נשוא התביעה – לכן, אין להבין במניין ההתיישנות גם את התקופה שממועד התגבשות כל-אחת מעילות התביעה ועד ליום 1.2.2021. לפיכך, דין טענת ההתיישנות להידחות. הוא הדין לעניין טענת השיהוי – נציגי הבנקים זומנו להיחקר והתייצבו לחקירה בפני הבודק בשנת 2022, לאחר החקירות הם התבקשו למסור מסמכים שונים (שאותם הם סירבו למסור) ולאחר מכן זומנו להיחקר גם המנהלים המיוחדים עצמם, בשנת 2024. ברי, כי בשום שלב מאז מינוי הבודק ועד להגשת הבקשה דנא לא היה למשיבים יסוד לסבור כי אינטרנט זהב ו/או מחזיקי האג"ח "זנחו" את הטענות כלפיהם. ההיפך הוא הנכון – היה למשיבים יסוד סביר ואף למעלה מכך לסבור כי עם סיום הבדיקה תוגש תביעה.

34. **אשר לטענה שהתביעה הינה "ערעור בתחפושת"** – אין כל קשר בין ההכרעה שניתנה על-ידי בעל התפקיד שמונה להכריע בתביעות הבנקים לבין איזו מעילות התביעה נגד יורוקום. משכך, אין להידרש לטענה זו במסגרת בקשת הרשות להגשת תביעה נגד יורוקום, שהיא העניין היחיד שעומד להכרעה בית-משפט נכבד זה במסגרת הבקשה דנא. אשר לעילות התביעה והסעדים נגד הבנקים – למרות שלא נדרשת רשות מבית-משפט נכבד זה לצורך הגשת תביעה נגד תאגיד סולבנטי, הרי שגם לגופה של הטענה אין בה ממש. ודוק: אין בהכרעה שניתנה בהוכחות החוב שהגישו הבנקים כדי לפגוע בעילות התביעה נגד הבנקים המפורטות בנוסח כתב התביעה. קל וחומר שלא ניתן לשלול א-פריורי את בירור התביעה נגד הבנקים, וככל שיימצא כי יש ממש בעילות התביעה נגד הבנקים – לא ניתן לשלול כי יינתנו הסעדים המבוקשים נגד הבנקים בתביעה, כולם או חלקם.

ה. התביעה מורכבת ואינה מתאימה להתברר במסגרת מקוצרת של בקשה למתן הוראות (תשובה ל-ב.5)

35. בניגוד לנטען על-ידי המשיבים, ולמרבה הצער, בירור התביעה הינו מורכב ואינו מתאים בשום צורה להתברר במסגרת מקוצרת של בקשה למתן הוראות. במסגרת החקירה שקדמה לתביעה, נאספו מאות אלפי מסמכים

ונחקרו למעלה מ-20 עדים בנושאים שונים הרלוונטיים לבירור התביעה. בנוסף לעדים שכבר נחקרו ישנם עדים נוספים שחקירתם תידרש במסגרת בירור התביעה ויש להניח כי הנתבעים גם יבקשו לחקור את העדים שנחקרו על-ידי הבודק, כולם או מקצתם. בנוסף, לנוכח הסירוב של המנהלים המיוחדים להשיב לשאלות ולגלות מסמכים והסירוב הדומה של שלושת הבנקים לגלות מסמכים שנדרשו מהם – יידרשו גם הליכי גילוי ועיון מקיפים. כמו-כן, לא ניתן לשלול שיידרשו עדויות מומחים במסגרת בירור התביעה.

36. בנסיבות אלו, בירור התביעה כבקשה למתן הוראות בתיק הפירוק יגרום לפגיעה חמורה וקיפוח מהותי של זכויות התובעים. בדיוק בנסיבות אלו מורה הפסיקה כי אין לברר את התביעה כבקשה למתן הוראות.

ו. טענות המשיבים בפרק ב.7 הן טענות לגופה של התביעה שמקומן בכתב הגנת, ויש להתעלם מהן

37. טענות המשיבים בפרק ב.7 לתשובה המתוקנת הן ניסיון להתווכח עם העובדות שביסוד כתב התביעה, לשכתב את המציאות ולברוא יש מאין גרסה עובדתית שאינה נתמכת בדבר, לא במסמכים ולא בעדות או ראיה. מקומן של כל הטענות בתת-פרק זה – הינו במסגרת כתב הגנה, ואין לדון בהן כלל וכלל במסגרת הבקשה דנא.

38. כך, לגבי הטענה בסעיפים 25-27 לתשובה המתוקנת, כאילו הדוח מיום 10.6.2018 לא הוסתר במסגרת הבקשה לצו מניעה מיום 18.6.2018 משום שירוקום ציינה את דבר קיומו של הדוח מיום 10.6.2018 בסעיף 30 לבקשה ותוכנו של הדוח צוטט באחד מנספחי הבקשה – מוטב לה לטענה זו לולא הייתה מועלית כלל. מעבר לכך שהיא אינה נכונה (בלשון המעטה) היא מסלפת ומעוותת במגמתיות את הטענות שכן נטענו בנוסח כתב התביעה.

39. ראשית, עילת התביעה בפרק ב.1 נסמכת על מצגים כוזבים פוזיטיביים שניתנו על-ידי יורוקום, ובכללם:

39.1. "מצג כוזב ומטעה כביכול קברניטי החברה "הבטיחו" ליורוקום ולבנקים כי אם ההנפקה תצא לפועל לא תתבצע עסקה למכירת מניות ביקום בשבועיים הקרובים וכביכול "לתדהמת" יורוקום והבנקים חלה "התהפכות" בעמדת קברניטי החברה שנחפזים לביצוע "מכירת תבהלה" (סעיף 164);

39.2. "מצג כוזב ומטעה בדבר "מכירת תבהלה" והועלתה הטענה הכוזבת כביכול בתכתובות שהוחלפו בין יורוקום והבנקים לבין החברה "לא ניתן כל הסבר שהוא לדחיפות המיידית של אינטרנט זהב וקברניטיה במכירת מניות ביקום". ההסברים ניתנו גם ניתנו – אלא שירוקום הסתירה מעיני בית-המשפט את ההסברים המגובים בחוות-דעת חיצונית של מומחים כדי לייצר מצג כוזב ומטעה בדבר "היעדר הסבר" ו-"מכירת תבהלה", שלא היה לו כל בסיס עובדתי" (סעיף 166);

40. שנית, עילת התביעה נסמכת על הסתרה מכוונת של פריטי מידע רבים שהיו בידי יורוקום, וחובתה הייתה לגלותם ולצרפם לבקשה המוגשת במעמד צד אחד – ולא רק את הדוח מיום 10.6.18, ובכלל זאת: מבדק לחץ וגורמי סיכון לבעלי מניות, סקירת מצב ביקום של אייפקס, מזכר לגבי הפרוסס שנערך לפני העסקה עם נוימן ועוד שלל מסמכים שהיו בידי יורוקום, ולא גולו לבית-המשפט תוך יצירת מצג כוזב אודות "מכירת תבהלה" בלת-מוסברת (סעיף 165). חמור מכך – הסתרת העובדה כי קברניטי יורוקום והבנקים ידעו היטב, לפני שהחליטו להשתתף בהנפקה, שהחברה מצויה במו"מ שעשוי להבשיל לעסקה בתוך שבועיים ממועד ההנפקה (סעיף 163).

41. שלישית, יורוקום הסתירה מבית-המשפט את העניין האישי המנוגד שלה בעסקה (סעיפים 168-169).

42. כאמור, אלו הן רק דוגמאות להמחשה ביחס לעילה אחת מבין רצף העילות המפורטות בנוסח כתב התביעה – כאמור המשיבים מנסים להתווכח ולהתנצח עם נוסח כתב התביעה, בין היתר, באמצעות העלאת טענות עובדתיות שאינן נתמכות בדבר (לא במסמכים ולא בעדות או ראיה). כך למשל, הטענה העובדתית הכוזבת בסעיף 29 לתשובה המתוקנת, לפיה יורוקום "לא ידעה" על אפשרות ביצועה של עסקה למכירת מניות ביקום מייד לאחר ההנפקה, בשעה שהדוח המידי אודות אפשרות המכירה נשלח אל המשיבים, לפני ההנפקה (נספח 25), והאפשרות לביצוע העסקה הוצגה להם כבר בסוף מאי 2018 (סעיף 70-69 לנוסח כתב התביעה ונספח 14).

43. גם הטענה בסעיף 30 לתשובה המתוקנת לפיה "יורוקום לא ביקשה לאסור את התקשרות אינטרנט זהב בעסקת נוימן. כל שהתבקש הוא לעכב את ההתקשרות בעסקה לתקופה קצרה כדי לאפשר את שקילתה גם ע"י חמישה דירקטורים מקצועיים ובלתי תלויים שיורוקום ביקשה למנות לדירקטוריון אינטרנט זהב (חלף הדירקטורים מטעם בעל השליטה לשעבר)" – היא ניסיון לשכתב בדיעבד את המציאות. יורוקום וקברניטיה ידעו היטב כי החברה מתנגדת למינוי 5 דירקטורים חדשים באמצעות הדירקטוריון (ולא באסיפה כללית), וכי הדבר מנוגד לחובות הממשל התאגידי החלות על אינטרנט זהב כחברה דואלית הנסחרת בנאסד"ק. יתרה מכך, יורוקום וקברניטיה ידעו היטב כי כינוס אסיפת בעלי מניות ייקח שבועות ארוכים וכי לא מדובר ב"עיוכוב לתקופה קצרה" אלא בגזר-דין מוות לעסקה. אף איש עסקים סביר לא היה מוכן להשאיר "באוור" למשך שבועות וחודשים הצעה מחייבת לרכישת מניות השליטה במחיר קבוע, המגלם פרמיה של עשרות אחוזים על מחיר השוק ועל השווי ההוגן, עד אשר ימונו 5 דירקטורים חדשים, שאולי יתמכו בעסקה ואולי לא. וזאת עוד לפני שמביאים בחשבון את הצניחה החדה במחיר המניה. אין חיה כזו בעולם העסקים. יורוקום וקברניטיה ידעו היטב שהמשמעות של עיוכוב ההתקשרות בעסקה עד אשר ימונו 5 דירקטורים "מומלצי" המנהלים המיוחדים, משמעה "מכת מוות" לעסקה וזו בדיוק הייתה מטרת הבקשה לצו מניעה. להבטיח שלא תהיה עסקה עם נוימן.

44. יתרה מכך, דירקטוריון אינטרנט זהב הורכב מ-6 דירקטורים אשר מחציתם מקצועיים ובלתי-תלויים ואינם מטעם אלוביץ (ה"ה ונר, עזרא ושידלו). אילו מטרת יורוקום הייתה לאפשר בחינת העסקה על-ידי דירקטורים מקצועיים ובלתי-תלויים, שאינם מטעם שאול אלוביץ – לא היה צורך במינוי דירקטורים חדשים כלל, כיוון שהיו 3 כאלו בדירקטוריון והייתה להם זכות וטו על העסקה. זאת ועוד: החברה הסכימה למינוי 2 דירקטורים "מומלצי" המנהלים המיוחדים באופן מיידי, עוד לפני הישיבה לאישור העסקה, מה שהיה מביא את מספר הדירקטורים שאינם מטעם אלוביץ ל-5 דירקטורים לעומת 3 מטעם אלוביץ. יורוקום דחתה הצעה זו ובחרה להגיש בקשה לצו מניעה במעמד צד אחד, כיוון שמטרת הבקשה לא הייתה לעכב את העסקה עד לבחינתה על-ידי גורמים מקצועיים אלא, פשוטו כמשמעו, לעשות "וידוא הריגה" לעסקה. למרבה הצער, המטרה הושגה.

45. לגבי הטענה שלא הוגשה תביעה נגד נושאי המשרה – כידוע היטב למשיבים וגם לבית-המשפט הנכבד, עמדת הבודק הייתה כי יש להגיש תביעה גם נגד נושאי המשרה בגין הפרת חובות אמונים וזהירות, כמפורט בדוח החקירה וכפי שנטען בהרחבה בחלק העובדתי של כתב התביעה וכן בסעי' 289-313 לכתב התביעה. ברם, חרף שעומדות עילות תביעה טובות וראויות נגד נושאי המשרה – מחזיקי האג"ח הצביעו נגד הגשת תביעה נגדם (באספה והצבעה שנפלו בה פגמים שונים שחלקם הוסרו) ובעד הגשת תביעה נגד יורוקום. זו הסיבה היחידה שנושאי המשרה אינם נמנים על הנתבעים בתביעה, ואין בה כדי לגרוע כהוא זה מעילות התביעה נגד הנתבעים.

46. לגבי הטענה כי מר תורגימן הציג ליורוקום מצג לפיו מטרת ההנפקה הייתה "לאפשר מכירת גרעין השליטה בבזק" "בשקט וברוגע" (סעי' 28 לתשובה המתוקנת) – מדובר בטענה בע"פ שלא נתמכה מעולם בתצהיר ומהווה סילוף מוחלט של הודעת דואל שנשלחה אחרי ההנפקה והוצאה מהקשרה. עיון בהודעה עצמה שולל את טענת המשיבים ומר תורגימן נחקר על כך והכחיש את המצג המיוחס לו. בנוסף, כאמור לעיל, צורפו לנוסח כתב התביעה נספחים המעידים כי קברניטי יורוקום ידעו היטב, לפני קבלת ההחלטה להשתתף בהנפקה, כי עומדות על הפרק שתי הצעות קונקרטיות למכירת החברה וכי כל-אחת מהן עשויה להתממש לכדי עסקה בשבועיים שלאחר ההנפקה. בשום שלב לא הוצג להם שעסקה היא רק אפשרות חליפית למקרה שההנפקה לא תצליח.

47. לגבי הטענה בסעיף 30 לתשובה המתוקנת לפיה "אינטרנט זהב הייתה יכולה, אילו הייתה רואה זאת לנכון ואילו הייתה רואה את עיסקת נוימן כבשלה וראויה, להתקשר בעסקת נוימן" – מדובר בהיתממות מעושה וניסיון להוליך את בית-המשפט בכחש. המסקנה הברורה והחד-משמעית מן החקירה המקיפה שקיים הבודק הייתה כי אלמלא צו המניעה הארעי – עסקת נוימן הייתה מאושרת בישיבת הדירקטוריון מיום 18.6.2018, והדברים פורטו הן בדוח החקירה שצורף לבקשת האישור מיום 17.6.2025 (שהתקבלה) והן בנוסח כתב התביעה.

48. נוכח כל המקובץ, מתבקש בית-המשפט הנכבד לדחות את התנגדות המשיבים, ליתן רשות להגשת התביעה נגד יורוקום ולחייב את המשיבים בהוצאות ובשכ"ט עו"ד בגין הבקשה והתגובה לתשובה.